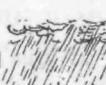
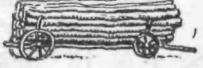
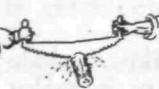

Kako so popravljali v Prismukljah občinsko hišo.

Prismuklje so velika ki slovi po občinski ki so jo zidali pred kakimi 70 leti pa postavili zidovje brez brez in so šele potem na čuden način delali in v   in je postalo v teku časa že tako slabo in trhlo, da je pri vsakem lilo v kakor pod ter so bili vsi stari občinski in zaradi vlage pokvarjeni in   in občinski so zato sklenili, takoj popraviti in nadomestiti z Ko so pripravili v gozdu potreben, dober so ga naložili na , toda ne , ampak ker oče je hotel varčevati s časom in denarjem ter vse hkrati.

NB.: Sličica, ki predstavlja moža, je župan, ki se imenuje Butica.

Prišedši do vaških spoznajo, da ne bodo mogli priti

po tako ozki vaški Zato so les kar na obeh koncih

toliko, da so mogli naprej. Pa šment šmentan, je bila čim vedno

ožja in zato so morali še nekajkrat ponoviti, preden
so prišli do cilja.

 in vsi v vasi so si belili in ugibali,
kako je to, da so naložili za , a so pripeljali in izložili
 za na

(Se nadaljuje.)

Griša Koritnik:

Neslišni razgovori.

Sonce se na pot odpravi
po obzorju, po višavi,
sreča nočco na zahodu,
jo pozdravi, tole pravi:

»Slušaj, sestrica molčljiva,
potnica neutrudljiva,
težka, vroča mi je glava,
stoj, da malo pokramljava.«

Pravi nočca, pravi blago:
»Ne utegnem, sonce drago,
opravil imam čez glavo,
prav nič časa za zabavo.«

Moram luni naročiti,
naj razprede svetle niti,
da v srebrni mesečini
svet zasanja v vsi milini.

Zvezdice hitim prižigat,
mlade sanje k nebu dvigat —
trudna srca blagoslavljat,
jih za novi dan pripravljal.

Kakor vidiš, bratec zlati,
ne utegnem zdaj kramljati,
če pa kdaj kaj prehitiva,
se kaj več razgovoriva.«